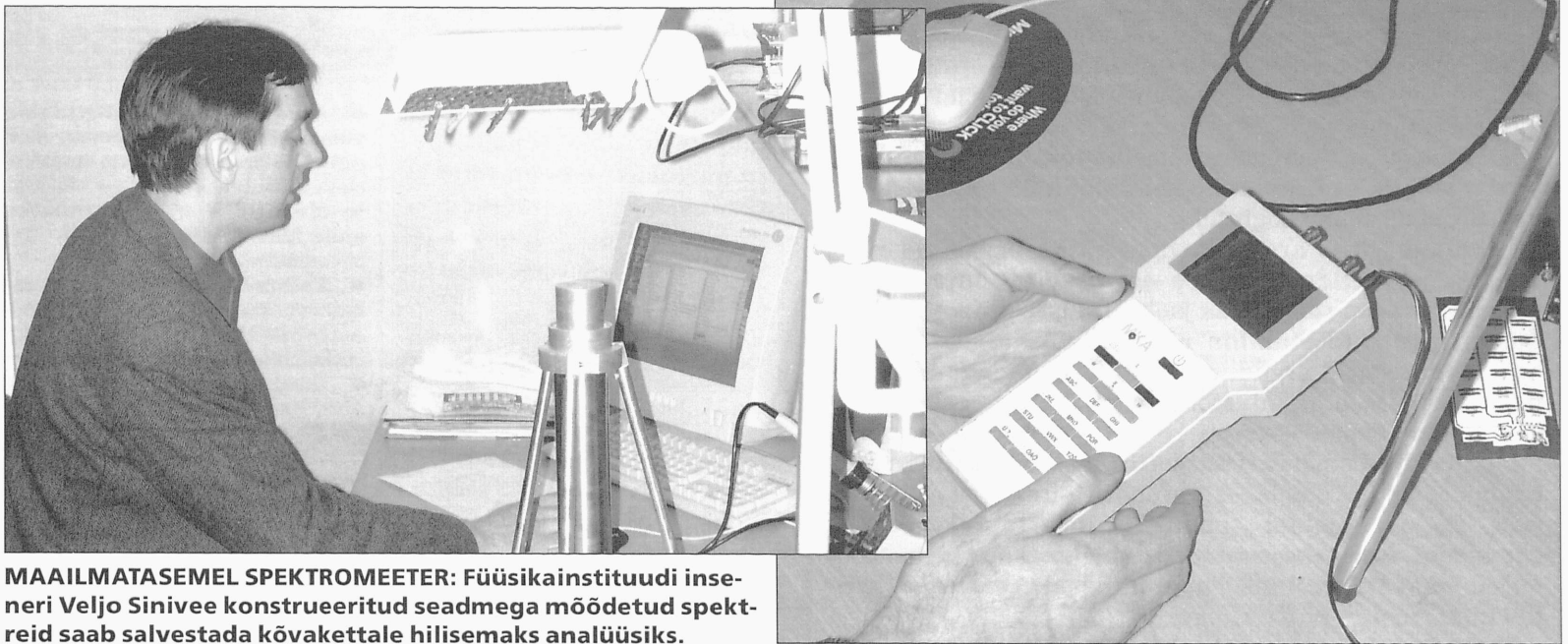

Mente & Manu

TALLINNA TEHNIKAÜLIKOOLI AJALEHT

MAAILMATASEMEL SPEKTROMEETER: Füüsikainstituudi inseneri Veljo Sinivee konstrueeritud seadmega mõõdetud spektreid saab salvestada kõvakettale hilisemaks analüüsiks.

Kandidaat Eesti Nokiaks?

Kui Eesti Vabariigi president Lennart Meri kutsus üles leidma Eestile oma Nokia, ei mõelnud ta selle all kahtlemata meie senist vahendus- ja transiitkaubandust, toorpuudu väljavedu ega nn. valget orjakaubandust, vaid eestlaste kõrvade vahele kogunenud hallolluse võimalikult efektiivsemat kasutamist innovatiivsete toodete ja teenuste pakkumiseks muule maailmale.

Gammakiirguse allika aktiivsuse mõõtmine, nagu seda teostavad paljud tööstuslikud radiomeetrid, ei anna ühest informatsiooni kiirgusallika ohtlikkuse kohta. Vajalik on ka teada, millised isotoobid selle kiirguse põhjustavad, kas see aine on gaas, vedelik, moodustab vees lahustuvaid ühendeid, koguneb elusorganismidesse, kui suur on tema poolestusaeg jne.

Kõik need probleemid lahendab Tehnikaülikooli füüsikainstituudi inseneri Veljo Sini-

vee konstrueeritud mitmekanalilisest analüsaatorist MKA ja vahetatavatest kiirgusanduritest koosnev gammakiirguse spektromeeter, mis oma uudsusega võiks pretendeerida kas või Eesti Nokia nimele, kui selline võistlus peaks kunagi välja kuulutatama. Tegemist on üsna unikaalse seadmega, mille hind, võrreldes USAs toodetud ja Marsilegi saadetud analoogiga (Amptec), on mitukümmend korda odavam, samal ajal, kui eesti aparaat on parem nii autonoomse toite,

portatiivsuse, ja mis peasi, efektiivsuse poolest.

Esitletav spektromeeter lubab teostada ioniseeriva kiirguse kõrgevaliteedilisi spektraalmõõtmisi nii laborioludes kui ka välitingimustes koos spektri kohese vaatluse ja salvestamise võimalusega. Mõõdetud kiirgusspekter kuvatakse suurele 128x64 punktilisele LCD-ekraanile. Spektrist saab huvipakkuva piigi energia väärtuse kätte ühe nupuvajutusega.

vaata lk 2

M&M Versus

Õnnelik lõpp või lõputu õudus

Alljärgneva poleemilise kirjutisega tahame käivitada mõttevahetuse selle üle, kas uus aeg ülikoolis ei nõuaks ka uut ja krambivabamat suhtumist igasugustesse tseremooniasse, rituaalidesse ning muudesse (sageli vaid "linnukese pärast") üritustesse. Et nende näiline pidulikkus osalejaile ka tegelikult meeldejääviks elamuseks muutuks. Ootame teie seisukohti, nii poolt kui vastu!

Esimestel soojadel suvepäevadel ja ka lumises talvekülmas astuvad Tehnikaülikooli paksude müüride vahelt maailma üha uued ja uued värsked ja õnnelikud kõrgharidusega noored inimesed. Ja seda juba aastakümneid.

Viimane päev ülikoolis on kõige tähtsam ning pidulik. Neilegi, kes veel paar päeva-nädalat-kuud tagasi maadlesid lõputööga ning kirusid maapõhja kõiki ja kõike, eriti kunagist mõtet kõrgkooli astuda. Diplomi kättesaamise päev peaks olema päikeseline ka siis, kui tuiskab, ning meenuma veel aastakümneid hiljem. Meeldivalt.

vaata lk 3

LÕPUAKTUS: Kas päikeseline mälestus ka aastate pärast?

M&M

In medias res

Asja juurde

TTI* TTÜs

* Teadus, tehnoloogiline areng ja innovatsioon

prof Peep Sürje
prorektor (teadus- ja arendustegevus)

Eesti arengu eelolevatel aastakümnetel tagab maailmas konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ühiskonna ja majanduse kujundamine. Arvestades meie piiratud inim- ja loodusressursse, saab seda eesmärki realiseerida vaid teadmiskeskse ühiskonna rajamise kaudu. Kogu maailmas on mõistetud, et healuühiskond põhineb teadmistel ja kaasaegsetel tehnoloogiatel.

Tehnikaülikooli arengukavas on fikseeritud, et meie teadus- ja arendustegevuse eesmärgiks on maailma teaduse ja Eesti ühiskonna jaoks oluliste alus- ja rakendusuringute teostamine ning rahvusvaheliselt tunnustatud tasemel arendus-ülesannete lahendamine, samuti uurimis- ja arendustöö tulemuste ning oskusteabe kasutamine õppetöös.

Püstitatud eesmärgi realiseerimiseks tuleb vähendada teadusteemade killustatust, arendada interdistsiplinaarsust ja uurimistöid teaduse ning tehnika uutes suundades, luues neis suundades tegutsevate ja kriitilist massi omavate uurimisgruppide baasil **teaduse tippkeskusi** (*Centre of Excellence*).

Lähtudes ettevõtliku ülikooli põhimõttest on oluline parandada sidemeid ühiskonna ja ettevõtlusega, tutvustades avalikkusele silmapaistvaid teadustulemusi, laiendades tunduvalt rakendusuringuid ja arendustegevust ning sõlmides koostöölepinguid Eesti ettevõtete ja erialaliitidega. Koostöös Eesti Tehnoloogiaagentuuri ja ettevõtetelega tuleb Tehnikaülikoolis lähiajal asutada **arenduskeskused** (*Centre of Competence*), mis aitaksid katta ettevõtluse kasvavaid vajadusi tehnoloogia-alaste teenuste osas. Euroopa ja muu maailmaga integreeruva Eesti majanduse jaoks on samuti väga tähtis TTÜ katsekoja väljaarendamine rahvusvaheliselt tunnustatud katsetus- ja sertifitseerimisteenuste keskuseks.

Tehnikaülikool toetab igati innovatsiooni tugistruktuuride teket, osaledes piirkondlike innovatsioonikeskuste ning teadus- või tehnoloogiaparkide asutamises. Meie jaoks on seejuures esmatähtis **Mustamäe tehnoloogiaküla** väljaarendamine, mis liidaks Tehnikaülikooli teaduspotsentiaali Cybernetica AS, TTÜ Keemiainstituudi ja TTÜ EAK kaitsva tiiva all võrsunud *spin-off* firmade innovaatiliste võimalustega.

Tutvustamiseks Tartu ja muu Lõuna-Eesti rahvale Tehnikaülikooli kui kaasaegset õppe- ja teadusasutust, kus luuakse suur osa Eesti uutest tehnika- ja tehnoloogia-alastest teadmistest ning antakse tipptasemel teadusharidust, osaleme **16. ja 17. veebruaril Tartu haridus- ja teadusmessil INTELLEKTIKA 2001.**

M&M

Toimetus & kontakt

Tallinna Tehnikaülikooli ajaleht *Mente et Manu*

Vastutav väljaandja	Olavi Pihlamägi	19086 Tallinn, Ehitajate tee 5 (I-108)
Toimetaja	Mart Ummelas	tel 620 3590 faks 620 3591
Küljendaja	Reimo Leedjärv	e-mail: martu@staff.ttu.ee www.ttu.ee/ajaleht/

TARTU HARIDUS- JA TEADUSMESS
INTELLEKTIKA
TARTU NÄITUSTE MESSIKESKUS
www.hot.ee/intellektika

Tehnikaülikool messil

Tehnikaülikool tutvustab end 16. ja 17. veebruaril Tartu messikeskuses haridus- ja teadusmessil **Intellektika 2001**. Mess on avatud reedel kella 10-18 ja laupäeval kella 10-16.

TTÜ esitleb end kui moodne ja avatud ülikool, kus saab hea hariduse ja vajaliku täiendõppe ka töö kõrvalt õppides, kus noori teadushariduse kaudu orienteeritakse kraadiõppele, kus luuakse suur osa Eesti uutest tehnika-alastest teadmistest. Messil antakse teavet teadlaste ja üliõpilaste vahetusest, osalemisest rahvusvahelistes koostööprogrammidest ning koostööst Eesti ettevõtete ja asutustega. Tähelepanu väärivad magistri- ja doktoriprogrammid, täiendõppe ja koolituskavad, teadus- ja arendustegevus ning rakendusuringud ehituse, energetika, infotehnika ja -tehnoloogia, innovaatika, süsteemitehnika, mehaanika ja masinaehituse, majanduse ja haldusjuhtimise valdkonnas, samuti katsekoja teenused.

Eksponaadid.

- **Eestikeelne tekst-kõnesüntesaator.** Autorid Einar Meister, Peeter Tatter – TTÜ Küberneetika Instituut, Meelis Mihkla – Eesti Keele Instituut.
- **Eesti keele andmebaas.** Autorid Einar Meister, Peeter Tatter, Helen Saarts – TTÜ Küberneetika Instituut.

- **Kulumispinna digitaalne videomöötesüsteem ja kommirobot.** Autor doktorant Tauno Otto – masinaehituse instituut.
- **Mobiiltelefoni mõju inimese ajule.** Autor prof Hiie Hinrikus – TTÜ biomeditsiinitehnika keskus.
- **Laserseade kardiovaskulaarseks diagnostikaks.** Autor prof Hiie Hinrikus – TTÜ biomeditsiinitehnika keskus.
- **Gammakiirguse spektromeeter.** Autor vaneminsener Veljo Sinivee (magistritöö) – TTÜ füüsikainstituut.

Programmid.

- **Inglise keel CDI.** Autor dots Mari Uibo – TTÜ keelekeskus.
- **Juhtimispsühholoogia CDdel, digiõppe tutvustus.** Autor prof Mare Teichmann – TTÜ humanitaar- ja sotsiaalteaduste instituut.

Stendid.

- **Saaremaa püsiühendus, silla kolm lahendusvarianti.** Autor prof Ilmar Pihlak – TTÜ ehitiste projekteerimise instituut, kaasautorid TÕst.
- **Märja biokütuse ja kivisöe koospõletamine.** Autor vanemteadur Ants Veski.

Lisaks pakutakse vaatamiseks ja ka müügiks hulgaliselt õppekirjandust ning toimuvad PowerPoint-esitlused.

M&M

Kandidaat Eesti Nokiaks?

algus lk 1

Möödetud spektreid saab salvestada personaalarvuti kõvakettale hilisemaks analüüsiks.

Prohvetid pole kunagi kuulsad oma maal

Veljo Sinivee magistrinäona konstrueeritud spektromeeter koondab endasse kogu Eesti teadus- ja arendustegevuse hiilguse ja viletsuse. Ühest küljest 5-7 aastat ideede kogumist, kavandeid, kuni lõpuks hankekanalite avanemisel tekkis võimalus maailmast hädatarvilikke komponente saada, seejärel aga oma kätega maailmatasemel aparraadi kokkupanek. Teiselt poolt riikliku süsteemi puudumine, mis taolisi perspektiivseid tooteid aitaks luua ja sari-tootmiseks ette valmistada, rääkimata siis juba abist turustamisel, et leida tarbija, kes kvaliteetse kauba eest oleks valmis ka väärihinda maksma. Kõik see tahetakse pahatihti leiutajate ja konstruktorite enda mureks jätta. Ent siinsamas Eestiski kuluksid sellised spektromeetreid ära nii kaitse-

jõududele, keskkonna- ja kodaniku-kaitseajale, rääkimata siis juba teadus-laboreist. Paraku kipub mitmesuguste ametkondlike keerdkäikude (ja küllap ka vaheltkasu) tõttu sageli nii minema, et ostetakse pigem kusagilt ookeani tagant kümme korda kallim seade ja hädaldatakse pärast, kui see ootustele ei vasta või rikki läheb.

Seni on Sinivee spektromeetri vastu huvi tuntud vaid AS Silmetis ja ühes Narva firmas, ehkki kasutada saaks seda iseenesest odavat, kuid efektiivset seadet nii imporditud toiduainete kui muu kauba analüüsimisel ja ohutuse määramisel. Katseliselt prooviti spektromeetrit ka näiteks Kiievis, kus see osutas sealse tänavatolmu saastatusele radioaktiivse tseesiumiga. Eesti kaubavahetus endise N. Liidu aladega põhineb aga tänini teatavasti "vastastikusel usaldusel" ja veepuutuseleil dosimeet-reil. Kauaks veel!?

Vestles
Mart Ummelas

Õnnelik lõpp või lõputu õudus

algus lk 1

Just selles viimases võib aga kahelda. Sest mis meeldivat on tundidepikkustes aktustes, mille jooksul kellaseierid tunduvad venivat aeglasemalt kui teod ning rahvast paksult täistuubitud aulast kaob õhk juba esimese poole tunni jooksul? Seetõttu meenuvad paljudele kõrgkooli lõpuaktused hoopis õudusunenäguna, mille lõpu oodati kui ilmutust.

Saamaks selle hullumajaga kiiremini ühele poole, püütakse läbi viia võimalikult vähe aktusi, mis tegelikult on karuteene nii tudengitele, õppejõududele kui rektoraadile. Mida vähem on aktusi, seda rohkem on aktusel rahvast, seda vähem on aulas ruumi, seda võramad on inimesed, seda ebamugavam on õhkkond. Mida rohkem on aktusel rahvast, seda rohkem on nende hulgas lõpetajaid, seda pikemaks venib aktus.

Praegu on pütud (talvel) läbi ajada kahe aktusega, millest viimane aktus kestis juba enam kui kaks tundi ehk nagu ütles oma lõppsõnas tabavalt üritust juhtinud TTÜ nõukogu juhataja prof Sulev Mäeltsemees: "Lõppenud on TTÜ ajaloo pikim aktus, mis algas sügisel, kuid lõppes juba talvel".

Kas on mõtet piinata lõpetajaid umbes saalis ning higistada õppejõududel pika laua taga, kui kõigil vasardab peas vaid üks mõte: millal see kõik kord lõpeb? Kas ei oleks mõttekam korraldada rohkem väiksemate lõpetajate arvuga ja seega ka lühemaajalisi aktuseid? Näiteks paari teaduskonna kaupa? Ning *cum laude* lõpetajatele ja magistrantidele üks spetsiaalne aktus, olenemata lõpetatud teaduskonnast?

TTÜs on 11 õpikonda. Väike arvutus näitab, et üks aktus kahe õpikonna kohta teeks kokku viis-kuus aktust, seega kahel päeval kummalgi maksimaalselt

kolm lühikest ja sujuvat diplomite kätteammist.

Loomulikult ei ole kõik nii lihtne, nagu esiotsa paistab. Keeruliseks läheb kooride korduv kollektiivne kohalolek. Ei saa ju koorilauljad töölt tervet päeva vabaks sel lihtsal põhjusel, et aktusel on tarvis laulda. Kui kutsuda kollektiivid

Kas püsti seistes saab elamuse?

väljastpoolt maja, tähendab see lisaväljaminekuid. Ning kindlasti hoiavad peast kinni ja peavad ideed hulumiseks eelkõige (pro)rektor(id)-professorid, kelle jaoks tunduks selline lahendus esmapilgul hulganisti lisakohustusi kaasa toovad.

Kuid tegelikult võib see nende jaoks olla ehk hoopis vastupidine võit... Kas

peab igat lõpetajat kättpidi õnnitlema just rektor!? Võib-olla võiksid selle au osaliseks saada vaid parimad – *cum laude* lõpetajad ja värsked magistrid? Teistele jagaksid diplomid aga dekaanid ning õpikonna juhatajad.

Õpikonna juhatajaid, kes üliõpilastele kõige rohkem ja otsesemalt seotud ja suhelnud on, mainides, tuleb päevavalgele tuua tõsiasi, et sellelvaliste aktustele nemad kutseid ei saanud. Tõeline häbiasi! Ja põhjus väga proosaline: Tehnikaülikoolil ei ole nii palju presiidiumitoole, et lavale mahuksid istuma peale rektori, prorektorite ning dekaanide ka õpikonna juhatajad. Kui aktused oleksid väiksemahulised, sellist probleemi ei tekiks.

Samuti tekib küsimus, kas kõigi prorektorite kohalolu kõigil aktustel on ilmingimata vajalik. Ja kas nad ise sellest nii väga vaimustuses ongi!? Või oleks parem variant jagada aktused nende vahel ära? Jääks mõne jaoks ära ehk tütu istumine ning samas ei tuleks kulutada närve muretsemisele, kas presiidiumitoole ikka jätkub.

Või mis siis presiidiumitoolidest rääkida, kui viimasel ajal jääb kitsaks aulaski. Vahepeal oli kuulda juba arutlusi, kas ei tuleks igale lõpetajale anda kaks kutset. Et kutsub pidulikult ema-isa, aga elukaaslane või abikaasa piilub saaliukse vahelt. Ja õde- vend valvavad senikaua äkki hoopis autos, et lilled ei närisiks. Tundub, et siinkohal on unustatud, kelle jaoks see

üritus on ikkagi mõeldud ning kelle jaoks ta ka mida tähendab. Lõpuaktuse päevakangelane on ikkagi lõpetaja, kelle peaks olema õigus kutsuda kohale oma perekond. Lõppude lõpuks on see ju tema elu üks tähtsaim sündmus. Rektorile-õppejõududele on see tööga seotud privileeg. Kas ja kui palju sekretäridel või teistel ülikooli ametiisikutel lõpuaktustele asja, on juba küsitav.

Nagu ikka on igas meepurgis ka oma tõrvatilgad. Viimastelt aktustelt jäi silma, et ega lõpetajate omaksedki end alati eeskujulikult üleväl pidada oska. On veel mõistetav, et pärast seda, kui tuttav lõpetaja on diplomi kätte saanud, langeb pinge ning hakatakse nihelema ja sahistama. Kuid nagu elu on näidanud, leidub igal suurel aktusel ikka mõni mamma, kes jookseb keset aktust värskele lõpetanule esimesse ritta õnne soovima. Olgu siis kannatuse või viisakuse puudusest. Pidulikkusest ja pühalikkusest pole sellise seimise ajal loomulikult juttugi. Aga ehk päästaksid jälle ajaliselt lühemad ja mahuliselt väiksemad üritused, kus tunneksid ennast hubasemalt, kuid samas ka austusväärsemalt nii lõpetajad, õppejõud kui ka mammad-papad!?

Siis üks "pisike" vihje ka lõpetajatele endile. Kokkuvõttes on see siiski ju teie suupäev. Ja kui selle päevaga saab kool teile austust üles näidata, ei tule õppejõud teie riidekappi sorteerima. **Teksa-püksid on igapäevaseks kooliskäimiseks. Nendega ülikooli ei lõpetata.** Ja kui enda vastu austust pole, siis mõelge vähemalt teiste peale. Ka üks must lammas ülejäänud kursuse **siidkleitide ja ülikondade** kõrval võib kursuse koolile meelde jätta just sellisena...

Kui võtta malli lähinaabritelt, siis on frakk lausa kohustuslik, kuid sinna on meil veel pikk maa...

TTÜ avalike suhete osakond

Võib-olla tõesti "igaüks"?

Loodetult tekitas seekordnegi eurolaulu valimine tormi veeklaasis, kuigi publiku ja žürii otsus kattusid tänavugi. Olnud üks neist 10st, kes detsembrikuus 80 saabunud "heliteose" seast pärleid valis, võin nüüd lasta paista pisut valgust seni suletud kardinat taha.

Seadsime žüriiga ülesandeks rahvaloomingu helipaunast esimese hooga välja valida 22 laulu, et siis poolitades leida 11 ja lõpuks esile tõsta 8. Ettearvatult polnud 22 valimine eriti raske, sest rahva andel on üks kindel omadus: igaüks arvab, et on laulukirjutaja, ja enamjaolt ka omaloomingu võrratu (?) esitaja.

Kahjuks ei arvanud nii aga pahatahtlik kohtunikekogu. Külataidlus jäi ootama oma tähetundi Maaelu saadetes. Kuigi ka siin oli üks erand, Kassilugu nimelt. Valijate *team* vaatas eurolaulu projektijuhil Juhan Paadami piinatud ilmet, kui ta Kassiloo ikka ja jälle edasijõudnute nimekirjast avastas. Kuid see laul võlus oma siiralt laisa lihtsusega, mis meenutas biitlite Pipra Seersandi aegu. Kujutage ette glamuursed Eurovisiooni lava, kus on ainult kitarr ja tuu-

Olavi Pihlamägi

ba ning kostab ühehäälnel laulujorin (!)

Oma vaimusilmas nägin Kuldse Trio Jürit ja Mihklit Kassilugu laulmas-mängimas. Teised küll arvasid, et Mart Sander oleks selles rollis hea. Peaasi, et näitleja, kes suudaks laulu hingama panna. Aga Tehnikaülikoolis haridust nuusutanud Hillar Vimberg hindas piisavalt kõrgeks oma taidlustaset ning finaali viimane koht oligi kindlustatud.

Võin nüüd julgelt kinnitada, et lõppvõistlusele ei jõudnud Ivar Musta laul "Everybody" sugugi favoriidina, oli teine algul keskmiste seas. Aga autor oli teinud oma looga imet. Kui lugu juba videopildis minuni jõudis, pidin tõdema, et ainult rahvusvahelise žürii pahatahtlikkus võib seda loorberitest säästa.

Samas hoidsin salamisi põialt ka oma lemmikule, mis õnnetuks oli finaali jaoks nii üle küpsetatud ja lamedaks muudetud, et hale hakkas nii paljasjalgest neust (Iiris) kui mõisahärrast autorist (Imre Sooäär), kes olevat eurolaulu valemil avastanud. Ei aidanud ka sinise linikuga merevaimu kehastav tantupoiss, kes tõi vägisi silme ette lastemuusikali esituse kooliteatris. Paraku

andis Inglismaa esindaja oma punktid just "Mere helinale".

Eurostandardite suurspetsid Pajusaar-Pilvre tegid seekord panuse Kadi Toomile, kes igati korrektselt Corrsi õekest kehastas. Ent miski häiris juba alguses sedavõrd, et ma laulule erilist edu ei ennustanud. Üllatuseks oli aga uustulnuka Jüri Salumäe "Someday", mis napilt finaali uksest sisse lipsas, kuid lõppvõistlusel Liisi Koiksoni hääle toel hõbedaseks hinnati.

Finaali kõige edukamaks persooniks tuleb lugeda Maian Kärmast, tagasihoidlikku ja intelligentset neidu, kes oli teinud kolmele lõppvõistlusel kõlanud laulule sõnad ja ühte neist ka ise esitas (loomulikult oma muusikal!). Mitmekülgse eest ootab teda VIP-pilet Kopenhaagenisse.

Kui perekond Risto ja Kristiina Laur oleksid oma "Smile'i" puhul lisaks lämatavale klaverile ka mingit muud seadet suutnud pakkuda, oleks tõeliselt hea *feeling*uga Ivetta Raidi esitus paremini end kuulajate südamesse istutanud. 7s koht oli Vimbu külataidluse ees liig nukker naabus.

Sven Lõhmus oli seekord kangekaelne. Kui eelmisel aastal laul finaali ei jõudnud, proovis tänavu sama looga uuesti, ja seekord läks õnneks. Kuid esitajad vedasid alt. Kokku peaksid nad siiski kõlama. Minu arvates oli ka videopilt kehv. Maiken oma afro-patsidega oli kui külluse kehastus "näljahädaliste" kõrval, kellest iseäranis Lauri Pihlap paistis häält lausa põlvede abil abdoomenist välja pigistavat.

Ja nüüd siis võidulaul, mis kõrvarõngapoiis suitsupahvimistest ja "andke

kõik auhinnad mulle!" käitumisest hoolimata ülekaalukalt esimeseks tunnistati. Tundes Dave Bentonit kui kõrge sisemise kultuuriga lauljat, kelle *souli*-esitus kuulab hing lausa kinni jääb, tahaksin loota, et ta suudab rögastatud/ketistatud Padarist positiivselt suunata. Samas tunnen ma südamest kaasa eurolaulu lähetaajale Juhan Paadamile, kes eelmisel aastal Stockholmis oma närve paarikes Ines-Tanel tülitsemiste maandamiseks ohtralt kulutas. Kuuldavasti olevat noormees juba nõudnud, et Eda-Ines peab temaga kaasa sõitma, ja seda loomulikult ETV kõhna rahakoti peal (?). Kardan, et meie rännuseltskond paisub oluliselt, sest mitmed on ju enda arvates "staarid", kellele teistest palju enamalt lubatud.

Hoopis rohkem kui mõne eputava artisti kapriisid huvitab aga lugejat prognoos, kuidas meil ikka Kopenhaagenis minna võib. Enne kui pole näinud-kuulnud teisi võistluslaule, ei julge midagi kindlat öelda. Samas arvan, et Ivar Musta ameerika-malli lugu võib ülejäänud euro-soustist erineda küll. Kui möödunud aastal Venemaal esindav tatarlannast lapstähht Alsou end ameeriklaste lauluga teiseks laulis, siis on šansse ka Ivari lool. Stardipositsioon (20) on meil hea ja Eesti maine suhteliselt eduka laulumaana samuti. Meil peaksid olema esindatud nii-öelda kõik värvid, ja isegi veidi rohkem. Lisaks veel meeleolukas taustanelik, kellest pole küll aru saada, kas nad lisaks hoogsale tantusammule ka häält oskavad teha. Ootus-lootus esikümnesse jõuda niisiis jääb.

Kui ainult neid lätlasi taas ees ei oleks!

Sic!

12. - 16. veebruar

Prof Toomas Rang Brüsselis Euroopa Liidu 5. raamprogrammi 2001.aasta IST tööprogrammi "Microelectronics processes, equipment and materials" valdkonna ekspertide seminaril.

13. veebruar

Kell 11.00 Sütiste tee 21 auditooriumis 142 Rootsi Kuningriigi Suurstaadiku Elisabet Borsiini Bonnier avalik loeng teemal "Rootsi eesitumine Euroopa Liidus".

*Kell 14.00 TTÜ ja Eesti Puutööliit korraldavad nõukogu saalis ümarlauanõupidamise arutamaks võimalusi asutada TTÜsse puidutehnoloogia arenduskeskus. Ümarlauda juhivad prorektor prof Peep Sürje.

*Prorektor prof Jakob Kübarsepp osaleb Tartu Ülikoolis avalikul diskussioonil ettekandega "Ülikoolihariduse ja õppekavade reform". Ülikoolide õppekavade reformimise kõrval arutatakse kõrgharidusastmete ja kraadide tunnustamist ning ühtlustamist Euroopa kõrgharidusruumis ning riikliku koolitustellimuse kujunemist ja finantseerimise aluseid uue õppeüsteemi (3+2+4) korral.

*Kell 15.30 ruumis B126 (Akadeemia tee 21) biomeditsiinitehnika seminar, mille kavas on ettekanded "Vahe-ustüüpilasesena Tampere Tehnikaülikoolis" Katrin Viigipuu ja "Nägemine kui infotehnoloogia ja kuidas seda uuritakse" TPÜ kognitiivse neuroteaduse labori teadurilt Endel Põdralt.

14. - 17. veebruar

Järjekordne seminar Turu Ülikoolis teemal "Rahvusvahelised suhted ja professionalism". TTÜst osalevad Anu Johannes ja Kristel Virula.

15. veebruar

Narvas noorte infomes "ORIENTIIR 2001", kus osalevad Kulla Võrno õppeosakonna vastuvõtu ja üliõpilastalitusest, energeetikateaduskonna esindaja ja Narvast pärit üliõpilased. Messi eesmärgiks on pakkuda Ida-Virumaa noortele teavet õppimisvõimaluste kohta.

*Kell 10.00 SIAR (Scandinavian Institutes for Administrative Research) Fond annab TTÜ majandusteaduskonna raamatukogule üle kingituse uue uue organisatsiooni- ja juhtimisalast kirjandust u 100 000 Eesti krooni väärtuses. See on organisatsiooni ja juhtimise õppetooli (juhataja prof Jaak Leimann) ja SIARi Fondi (majandusdokter Christian Junnelius) eduka koostöö tulemus.

*Kell 12.00 Eesti Ühispaniga peakontoris TTÜ majandustudengitele stipendiumide üleandmine.

*Tudengite Valentinipidu Glehni lossis. Mängib Blue Bossa Band, pluss kõik, mis ühe kultuurse ürituse juurde käib. Saab veini, torti ja traalivaalit. Piletite eelmüük on peamaja raamatuja kirjatarvete poes, T-punktis (V-102) ja üliõpilasesinduses (VI-200).

Lisainformatsioon <http://www.tipikas.ee/valentin>. Üritust korraldab tudengiklubi Ollalaa.

Hedvi Valgemäe, avalike suhete osakond

Teised meist

8.veebruari Eesti Ekspress avaldas oma kultuurilisas Areen artikli Tehnikaülikooli esimese kursuse üliõpilasest Rauno Pellost, kelle moekollektsioon on saatnud enneaegset edu. Rauno õpib TTÜ-s esimesel kursusel tekstiilitehnoloogiat.

Rauno Pello ütles intervjuus: "Lähemini hea meelega Londonisse Saint Mar-

tinisse õppima, aga enne tahaksin rõivatootmise erialal (TTÜ- toim.) lõpetada, sest seal saab hea tehnilise hariduse".

Samast lehest saime teada ka teise TTÜ tudengi, Peeter Loo edust modernse arhitektuuri konkursil. Ta sai koos arhitekt Tiina Tengiga 2. preemia.

Brevi manu

Kergel käel

Eelmises lehenumbris kirjutasime nn koopiatüli õnnelikust lõplahendusest ja väitsime, nagu korraldaks Tehnikaülikoolis koopiasteenuse osutamist firma

Overall. Tegelikult pakub seda teenust siiski ülikool ise, kuid AS Overalliga on sõlmitud asjakohane rendi- ja hooldusleping. M&M

14.veebruar

VALENTINI- ehk SÕBRAPÄEV.

Sõbrapäeva värv on punane. Sümboliks süda. Sel päeval sobib kinkida lilli, lõhnavett. Tervet päeva peaks saatma sõbralik naeratus. Naeratagem siis!

Teadmiseks

Meie internetiväljaandest võite lugeda töökeskkonna ja -ohutuse õppetooli õppejõu Virve Siiraku kirjutist 22.-24. jaanuarini 2001 Rootsis Malmös toimunud Euroopa Liidu konverentsist "Tööelu 2000" (Working Life 2000).

In memoriam

PAUL PLAKK

15.07.1909 - 5.02.2001

Jäädavalt on meie hulgast lahkunud dotsent Paul Plakk, TTÜ elektroonikainstituudi (algselt tööstuselektroonika kateeder) asutaja ja esimene juhataja aastatel 1962-1968. Eelnevalt, a-st 1936 oli Paul Plakk jõudnud lõpetada TTÜ, töötada assistendina TTÜ füüsikalise keemia ja füüsika laboratooriumides ning elektrotehnika kateedris, seejärel dotsendi kohusetäitjana elektrotehnika kateedris; peale kandidaadiväitekirja kaitsmist 1952. aastal teoreetilise ja üldise elektrotehnika kateedri juhatajana. Aastatel 1968-1983 jätkas ta elektroonika kateedri dotsendina, siis vanemteadurina kuni 1987. aastani, mil läks pensionile.

Paul Plakk oli tunnustatud spetsialist elektroonika ja mitteelektriliste süsteemide elektrosüsteemide meetoditega mõõtmise alal. Õppe- ja teadustöös paistis ta alati silma loomingu lähenemisviisi, erakordse töökuse, ausa nõudlikkuse ja täpsuse ning korrektsusega.

Paul Plaki viimane visiit TTÜsse toimus 1999. aasta varastügisel, mil tähistasime tema 90ndat sünnipäeva. Ta oli ergas, elurõõmus ja elavalt huvitatud kõigest uuest, mis TTÜs teoksil.

Paraku aeg, mis talle oli antud, sai ümber. Tema poolt algatatu ja loodu aga elab ja areneb edasi.

Mälestus sinust, Paul Plakk, ei kustu!

Kolleegid, sõbrad, õpilased-elektroonikud

Panus isiksuse arengusse

Pea nädala, 28.01-2.02. Tallinnas toimunud Põhjamaade Juhtimisseminar (Nordic Management Seminar - NMS) võimaldas Eesti tudengitel täiendada tulevikutööks vajalikke teadmisi ning luua kontakte Põhjamaade tulevikutegijatega.

Üritusest võttis osa 140 noort 18 riigist - Põhjamaadest, Baltikumist, aga ka Austriast, Šveitsist, Austraaliast, Filipiinidelt ja Nigeeriast.

Seminaril käsitleti strateegilist juhtimist, aja planeerimist, kommunikatsiooni, meeskonnatööd, eesmärkide püstitamist ning AIESECi põhitööks vajaminevaid oskusi. Interaktiivse õppimise, üksteise täiendamise, vastuvaidlemise ja grupitööga vahetati teadmisi ja kogemusi ning töötati välja ideid, kuidas oma põhitegevust parandada ja ühiskonnas positiivset muutust ellu kutsuda.

AIESEC eripäraks on see, et igal aastal vahetatakse täielikult välja organisatsiooni juhtkond, et võimalikult paljud liikmed saaksid organisatsioonist ka juhtimiskogemuse. Seminar on just selliseks ürituseks, kus koolitatakse välja järgmise aasta AIESECi juhte

"Seminar andis mulle motivatsiooni ning oskusi tegelda AIESECi praktika-vahetusega. Kuna AIESEC seob 85 riiki, siis mõistan nüüd, et kõikide pühendumuse ja koostöö tulemusena saame anda panuse ühiskonna arengule lokaalsel ja globaalsel tasandil," leidis Eesti osavõtja Triin Noorkõiv.

Meeledejääv oli silmapaistva Briti juhtimiskonsultandi Derek Smalli esinemine.

"Mister Small suutis oma karismaa-

tilisuse, teadmiste ja kogemustega pan-na inimesed ennast kuulama ning süvendada juhile vajalikku eneseusk ja enesekindlust," on seminarini peakorraldaja Kadri Kaldma veendunud.

Eeskujuks omasugused ja omavanused noored

AIESECi moto on "Õppimine läbi kogemuste". Seminaril täitsid seda rolli simulaatsionimängud, millega sai omandatud teadmisi praktikas testida. AIESECi liikmetele on eeskujuks omasugused ja omavanused noored, kes on ise juba mõndagi saavutanud. Tavaelus oleme harjunud, et autoriteetid seisavad meist palju kõrgemal, kasvõi ealt.

Oodatud tulemuseks on ka loodud kontaktvõrgustik 15 riigi noorte vahel. "Seminaril saadud kontaktid on olulised meie töö hõlbustamiseks ning muidugi ka kasulikud edaspidiseks eluks," ütles Leedu tudeng Tadas Puskorius

Tudengiürituselt ei puudunud ka meelelahutus. Meeleolukas eesti kultuuri tutvustav õhtu lõppes sellega, et osavõtjad laulsid pikali põrandal Õllepruulijat. Eestlaste jaoks oli küllap huvitavam siiski see, kui eri maade tudengid tutvustasid oma nägemust eestlastest ja Eestist.

Nordic Party'l sai proovida eri maade osavõtjate toite, jookke, tantse ning mängu, küllap esimest korda elus näiteks islandlaste hailiha või siis taanlaste põlema süüdatud komme.

Saabudes ei teadnud enamik delegaate Eestist kuigivõrd, kuid lahkudes lubasid mitmed tagasi tulla. NMS suurendas Eesti atraktiivsust ja usaldusväarsust teiste liikmesmaade hulgas, mis kindlasti aitab kaasa huvi tõusule meie riigi vastu.

Elina Rääsk,

AIESEC Eesti avalike suhete koordinaator

Abeunt studia in mores (Ovidius)

Haridus jätab käitumisele jälje